

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład nie uznał jako pracy w warunkach szczególnych okresu pracy wnioskodawcy od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. oraz w okresie pracy od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. w Zakładach (...)A. w K.. Organ rentowy uznał za udowodnione 25 lat i 18 dni stażu sumarycznego.

/decyzja ZUS k.69 - 69 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 11 czerwca 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie J. P. od powyższej decyzji, w którym wniósł o jej zmianę. Odwołujący wskazał, że zarówno podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. oraz Zakładach (...)A. w K. wykonywał obowiązki spawacza i była to praca w warunkach szczególnych.

/odwołanie k.2-6/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 3 lipca 2015 r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.9-9 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. P. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 15 kwietnia 2015 r. J. P. złożył wniosek o emeryturę, po rozpoznaniu którego wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1 plik I akt ZUS, decyzja ZUS k.69 - 69 odwrót plik I akt ZUS/

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował ponad 25 lat ogólnego stażu pracy.

/bezsporne/

J. P. posiada uprawnienia spawalnicze.

/książka spawacza k.24/

W okresie od 4 kwietnia 1978 r. do 14 lipca 1990 r. J. P. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Świadczenie pracy wskazuje, że wnioskodawca pracował na stanowiskach ślusarza remontowego oraz monter – spawacza – brygadzysty. Podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy pomimo różnych określeń stanowiska pracy wnioskodawcy (angaże nie zawsze odzwierciedlały bowiem zajmowane stanowisko) zajmował się on gazowym oraz elektrycznym spawaniem konstrukcji, a także ich cięciem za pomocą acetylenu. W ramach powierzonych obowiązków pracowniczych J. P. zajmował się także naprawą maszyn młyńskich, modernizowaniem elewatorów oraz spawaniem

i montażem konstrukcji metalowych na wysokości. Powierzone obowiązki wnioskodawca wykonywał w wymiarze od 8 do 12 godzin dziennie.

/świadczenie pracy k. 16 plik I akt ZUS , zeznania świadków : S. M. k.21 , W. N. k.21 oraz wnioskodawcy min.00:12:45 protokołu rozprawy z dnia 14 stycznia 2016 r./

W okresie od 17 lipca 1990 r. do 31 lipca 1998 r. wnioskodawca zatrudniony był w Zakładach (...)A. w K.. Świadczenie pracy wskazuje ,że wnioskodawca pracował na stanowisku konserwatora - ślusarza. Podczas zatrudnienia w w/w zakładzie wnioskodawca zajmował się elektrycznym spawaniem rur używanych do transportu mąki oraz zboża.

/świadczenie pracy k.18 plik I akt ZUS , dokumentacja pracownicza k.13-19 , zeznania świadka Z. P. min.00:04:44 protokołu rozprawy z dnia 14 stycznia 2016 r. oraz wnioskodawcy min.00:12:45 protokołu rozprawy z dnia 14 stycznia 2016 r./

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie dokumentów z okresu pracy wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. , w Zakładach (...)A. w K. , zeznań świadków : S. M. , W. N. , Z. P. oraz wnioskodawcy. Zeznający w sprawie świadkowie opisując czynności wnioskodawcy w rozpatrywanym okresie wskazywali ,że wykonywał on czynności spawacza.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do ustalenia czy obowiązki wykonywane przez wnioskodawcę w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. oraz Zakładach (...)A. w K. mogą zostać zakwalifikowane do prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Zaliczenie bowiem spornego okresu pracy skutkowałoby dla wnioskodawcy uzyskaniem prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Stosownie do § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 wskazanego rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach przeprowadził dowód z dokumentów oraz z zeznań świadków.

Oczywistym w niniejszej sprawie był fakt, że wnioskodawcy w świadectwie pracy określono stanowiska pracy jako ślusarza remontowego, monter – spawacza – brygadzysty oraz konserwatora – ślusarza, to jednak świadkowie opisując czynności jakimi zajmował się wnioskodawca w spornym okresie wskazywali jednoznacznie, że były to czynności spawacza. Nie ulega wątpliwości, że jego zadania pracownicze sprowadzały się jedynie do spawania. Wnioskodawca posiadał stosowne uprawnienia spawalnicze, co w świetle zeznań świadków utwierdziło Sąd w przekonaniu, że wnioskodawca pracował jako spawacz.

Sąd pragnie zaznaczyć, że dla oceny, czy wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach, ma znaczenie rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy /wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 roku, sygn. akt I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 roku, sygn. akt III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 4 października 2007 roku, sygn. akt I UK 111/07; z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 14 września 2007 roku, sygn. akt III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325/. W ocenie Sądu w spornym okresie wnioskodawca wykonywał obowiązki spawacza tj. zajmował się pracami przy spawaniu i wycinaniu gazowym określonymi w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku dziale XIV pkt 12.

Wyżej przytoczone ustalenia pozwalają przyjąć, iż wnioskodawca legitymuje się zarówno wymaganym ogólnym stażem pracy jak i ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, ukończył wymagany wiek, co uprawnia go do wcześniejszej ze względu na wiek emerytury.

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w dniu 15 kwietnia 2015 r., natomiast wiek 60 lat osiągnął z dniem 26 kwietnia 2015 r. Z tych względów wnioskodawcy przysługuje prawo do emerytury od dnia 26 kwietnia 2015 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, któremu udzielić zgody na wypożyczenie akt rentowych.